
Leven door Hem (3)

J.G.Bulthuis

Het is een onvoorstelbaar grote rijkdom die God voor ons in Christus Jezus bereid heeft. Zijn oorspronkelijke plan met de mens – na de zondeval uitgebreid met redding en herstel – is groots en heerlijk. Daarbij zeker te weten dat Hij zijn bedoelingen zal realiseren, stemt tot dubbele vreugde. De absolute zekerheid van de haalbaarheid ervan is gelegen in een aantal fundamentele werkelijkheden. De eerste hiervan is 'Christus en die gekruisigd'. Verzoening, verlossing en genezing zijn nu voor een ieder die gelooft mogelijk geworden. De tweede is 'leven door Hem'. Wij behoeven als christenen Gods voornemen niet alleen door onszelf zien waar te maken, maar mogen alles wat daarvoor nodig is uit Jezus ontvangen. Voor hen die daar zicht op hebben, is de opdracht om aan Gods wil te gaan beantwoorden een zacht juk en een lichte last.

Gemiste kans

In deze tijd van voorbereiding en bewustwording van de gemeente van Jezus Christus op diens komst **in** haar, zal iedere gelegenheid aangegrepen dienen te worden om daadwerkelijk zaken te doen. Indien wij 'in Hem' zijn dan willen wij ook 'door Hem' leven. Het is een grote tragedie voor christenen om onwetend te zijn aangaande de rijkdommen en mogelijkheden in Hem. Ondanks het kinschap Gods blijft er dan een miezerig en arm denken en gevoel rondhangen dat eeuwenlang de gemeente heeft verleugend. Uitspraken als: zondaar tot de dood, we zijn maar mensen, niemand is volmaakt, later in de hemel, de duivel die toch maar van alles kan klaarspelen, enz... verlammen het volk van God.

Deze situatie lijkt op die van de oudste zoon uit de gelijkenis van de verloren zoon (Luc.15:25-31). Deze oppassende jongen was in tegenstelling tot zijn jongere broer geen brasser en verspiller. Altijd keurig thuis bij zijn Vader, altijd werks, altijd dezelfde. Maar... leven en overvloed, initiatief en ontwikkeling, creativiteit en vreugde ontbraken geheel in zijn leven. Hoewel hij temidden van vaders bezittingen verkeerde en alles tot zijn beschikking stond, was hij er nooit toe gekomen om er iets van te gebruiken en om er iets mee te ondernemen. Hij is het typebeeld van de christen die zijn kansen voorbij laat gaan.

Levend worden

De oorzaken daarvan kunnen legio zijn. Onkunde, verwerping en weerspanning zijn in ieder geval de meest voor de hand liggende. Wat is het dan een genade om in deze tijd te leven. De Heer is de ogen van zijn kinderen die naar het heil dorsten aan het openen voor deze vijanden en hun leugens. Hij wil niet dat wij voor het einddoel des geloofs verloren gaan, maar behouden worden voor het volwassen zoonschap. Daarom verblijdt de hemelse Vader Zich over zijn verloren kinderen die terugkeren tot Hem (vers 32). Het zijn die gelovigen wier ogen en oren open gaan en kapituleren voor het verdergaande en meerdere wat Hij in deze tijd aanreikt. Zij waren dood(s) en worden weer levend. Zij waren verloren voor de komende volheid, maar hebben zich laten vinden. Door erkenning van hun remmingen en dus geestelijke stilstand door de geest van wederspanning, grijpen zij met beide handen de inzichten aan die hen daarvan kunnen vrijmaken. Hoe meer dit vrijmakingsproces in hun levens voortschrijdt, des te meer komt er ruimte en ontvankelijkheid voor het woord Gods. En daardoor worden zij levend.

De kringloop van het Woord

Als wij in onze studies schrijven over het leven door Hem, is de vrijmaking van boze geesten en hun werkingen een onmisbare noodzaak. Vervolgens is het geleid kunnen gaan worden door de heilige Geest een absolute voorwaarde. Maar dat zou geen inhoud en diepgang krijgen, ja zelfs tot ontsporing leiden, indien het woord van God zijn fundamentele plaats in ons leven niet kan

innemen. Zonder dat woord is er geen leven mogelijk. Jezus' woorden zijn immers geest en leven. Hijzelf is er het levende voorbeeld van: ontstaan uit het woord, vervuld met het woord, wandelend naar het woord, vleesgeworden woord en verheerlijkt woord.

Jesaja 55:10,11 zegt: *Want zoals de regen en de sneeuw van de hemel nederdaalt en daarheen niet weerkeert, maar doortocht eerst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, alzo zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen waartoe Ik het zend.* Hier is sprake van een kringloop. Wat uit de mond Gods uitgaat, keert weder tot Hem, maar wel na voltooiing van datgene waartoe het uitgezonden werd. Wie nu door geloof die kringloop van Gods woord binnentreedt en erin meegaat, zal allereerst zo worden als dat woord aangeeft en komt uiteindelijk bij (in) God aan.

Jezus de eerste

De Heer is de eerste mens geweest die deze kringloop is binnengegaan en tot het einde toe erin gebleven is. Hij drukte dit als volgt uit: *Ik ben van de Vader uitgegaan en in de wereld gekomen; Ik verlaat de wereld weder en ga tot de Vader (Joh.16:28).* Dit laatste gebeurde nadat alles wat over Hem geschreven was met en in Hem tot vervulling was gekomen. Door in Gods woord te blijven, kan dat geschieden met de mens. Het houdt uiteraard mede in een gelovig aanvaarden en een gehoorzaam uitwerken van alle woorden Gods. Die woorden zijn geladen met immense, goddelijke kracht. In Jezus zien wij het principe dat indien een mens vrij is van duisternis en haar bewerkers en zich geheel kan laten leiden door de Geest, Gods woorden alle vervuld worden. Tot welk een verheven hoogte voeren zij de mens. Wat niet in ons hart is opgekomen aan mogelijkheden, heerlijkheid en toekomst, dat heeft onze goede God en Vader bereid.

Nu wij

God is er echter op gericht om véle zonen tot heerlijkheid te brengen. En wel door zijn Zoon Jezus Christus, de Leidsman van onze behoudenis (Hebr.2:10). Een sterke stimulans voor ons is hierbij het voorbeeld van

Woord en woord

Jezus. Zoals Hij deed en ging, zo ook wij. Dat houdt dus in een binnentreden in de kringloop van het woord Gods. Dit woord is het evangelie van Jezus, omdat God het laatst door zijn Zoon gesproken heeft (1 Petr.1:25b; Hebr.1:1). Het begin van onze nieuwe schepping is door het woord: *Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven (Joh.5:24)* en: *Wedergeboren door het levende en blijvende woord van God (1 Petr.1:23)* en: *Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid (Jac.1:18a).*

De bedoeling is om nu in dat woord verder te gaan. Daarmee komt gaandeweg de gedachtenwereld van God in ons. De Geest kan die levend maken en er mee werken. Slechts wanneer het woord van Christus rijkelijk in ons woont, kunnen wij onderricht worden in Gods plan met ons leven. Dan kunnen wij waar nodig weerlegd en verbeterd worden. Hierdoor worden wij opgevoed in de gerechtigheid hetgeen resulteert in volmaakte, geestelijk volwassen mensen Gods (Kol.3:16; 2 Tim.3:16,17).

Het woord van God kan op twee wijzen tot ons komen: als theoretische kennis en als een door de Geest levend gemaakt woord. Beide zijn nodig. Wie God liefheeft zal dagelijks zijn woord onderzoeken (Ps.119:97). Dat kan door steeds de bijbel te lezen, trouw de bijbelstudies in de gemeente te bezoeken en goede lektuur over het evangelie te bestuderen. Wij dienen de leringen die Jezus ons bracht te kennen, alsmede ook de beloften, de wijsheden, de adviezen en voorzeggingen aangaande de toekomst. Dit alles is het kennispakket waardoor we weten wat God bedoelt. Het is een lamp voor onze voet op onze levensweg (Ps.119:105). Vanuit die kennis is ook het afwijkende van de boze te herkennen. Zonder dat aangeleerde woord is het niet mogelijk om te herstellen, te groeien, te overwinnen en te wandelen.

Daarnaast is het tevens van groot belang om een open oor te hebben om direkt aangesproken te kunnen worden door de Heer. Hij wil persoonlijk tot ons spreken door de Geest. Zulke woorden gaan diep het hart in.

Waarheid en vrijheid

Het zijn gezalfde woorden. Ze wekken leven, openen ogen en kunnen instantelijk iets bewerken ten goede. *Elk van God ingegeven schriftwoord is nuttig* (2 Tim.3:16a). Indien wij in gemeenschap met Jezus leven, kan en wil Hij dat doen. Hiermee kan Hij veel leiding aan ons leven geven. Zijn spreken kan ook via anderen of door een uitspraak in een prediking tot ons komen. Vandaar de noodzaak om 'oren te hebben die horen' en om 'te horen wat de Geest tot de gemeente spreekt' (Luc.8:8b; Op.2:7a).

Het verstandelijk weten van allerlei teksten en leringen is – hoe onmisbaar ook – op zich nog geen waarheid. Het door de Geest verlichte, geopenbaarde woord maakt pas leven mogelijk. Wij moeten eerst 'verstaan' wat tot ons heil dient. *Als gij in mijn woord blijft..., zult gij de waarheid verstaan* (Joh.8:31b,32a). Gaan wij er vervolgens door ons geloof daadwerkelijk op in dan ontstaat waarheid in de volle betekenis van het woord. Zij is gepraktiseerd woord; zij is leven in daad. Daarom kon Jezus van Zichzelf zeggen dat Hij de waarheid is (Joh.14:6a). De werking van het woord der waarheid en de Geest der waarheid maakt dat in gelovigen mogelijk. In diepste zin is waarheid derhalve vlees geworden woord van God (Joh.1:14,17b)!

Indien wij het aan ons persoonlijk geopenbaarde woord hanteren om ons denken te vernieuwen, begint het vrijmakingsproces op gang te komen. Dat werkt immers van binnenuit naar buiten. Vrij komen van verleugening die door de boze geesten en hun verkeerde inzichten worden onderhouden, is een eerste vereiste daartoe. Een gereinigd denken maakt het voorts mogelijk om andere gebondenheden en verkeerdheden aan te pakken. De vrijheid gaat zich zo gaandeweg uitstrekken over ons gehele levensterrein (Ef.5:27). Uiteindelijk tot in het lichaam toe (Rom.8:11; 1 Tes. 5:23). Waarheid en vrijheid gaan hand in hand. *De waarheid zal u vrijmaken* (Joh.8:32). Leven door Hem is leven uit geloof in het door de heilige Geest geopenbaarde woord van God. Zo maakt Jezus ons waarlijk en blijvend vrij (Joh.8:36). *Wie zich verdiept in de volmaakte wet die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in*

Vrijheid

zijn doen (Jac.1:25).

Deze vrijheid is geen ongebondenheid, geen onafhankelijkheid. Vrijheid is die innerlijke situatie van de gelovige waardoor hij in staat is om onbelemmerd en onge-reemd zich te kunnen overgeven aan de wil van God en zijn Christus. En om vanuit die verbondenheid te kunnen leven voor de gerechtigheid. Vrij van zonden, leu-gen, remmingen en beperkingen die de boze geesten trachten te plaatsen.

Vrijheid is echter geen vrijbrief om te doen wat men maar wenst (Gal.5:17c). De vrijheid die Jezus bewerkt, zal de christen in de gelegenheid stellen om zich te binden aan de wet der liefde. Hij gaat juist meer en meer rekening houden met God en de naaste. Zo zal hij zich bijvoorbeeld veel beter dan ooit tevoren gehoorzaam voegen in het lichaam van Christus. Hij zal om der liefde wille datgene nalaten wat de ander tot aan-stoot is en daardoor tot een rem is in diens groei. Daar-entegen zal hij in zaken als getuigen, lofprijzen en bid-den op gepaste wijze van zich laten horen. In wandel en voorbeeld een open brief zijn, leesbaar voor allen. De innerlijke vrijheid biedt de gelovige ongeken-de mogelijkheden zich te ontplooiën en te manifesteren als zoon van God. Het is de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods (Rom.8:21b). Wij mogen en kunnen eerstelingen zijn in deze vrijheid. De schepping die met een reikhalzend verlangen naar het openbaar worden van de zonen Gods uitziert, zal volgen.

Gods wet

In een vrijgemaakt hart kan de wet Gods volledig wor-den ingeschreven (Hebr.8:10b). Dit betekent dat men vorm kan gaan geven aan een levenswandel naar de bedoeling van God vanuit het eigen innerlijk in plaats van uit wetten en geboden die van buitenaf komen en opgelegd worden. Dit laatste gebeurde met het volk Israëel. Het kreeg een wet waardoor God het bij de hand kon nemen. Door de inwerking der boze geesten en door de verharding hunner harten werkte de wet wei-nig uit. Het bleef vallen en opstaan en weer vallen. Er was geen ware vrijheid.

Door begrip en aanvaarding van het evangelie kan

Levensdoel

de mens gereinigd worden van al het verkeerde (Joh.15:3a). De kracht van de Geest die in de gelovige werkzaam is na zijn doop in heilige Geest, stelt hem in staat de vijanden uit te bannen en van zich af te houden. Het vrije hart wordt, mede door overgave en gehoorzaamheid, een toebereide bodem voor Gods gedachtenwereld en moraal. De mens verandert er door. Hij wil zèlf het kwade niet meer. Dat behoeft hem niet steeds opnieuw door allerlei regels, afspraken, opdrachten en stelsels van buitenaf ingeprent te worden. Het geweten wordt zuiver en werkt, samen met de Geest, mee in het onderscheiden van goed en kwaad (Hebr.5:14). Zo heeft God de mens van meet af aan bedoeld.

De ware christen weet dat hij door Jezus' verlossing afgestorven is voor de boze. Hij mag en wil en kan nu gaan leven voor de gerechtigheid (1 Petr.2:24). Liefde en gerechtigheid vormen de twee sterkste krachten in de schepping. Waar die hun kansen krijgen in ons leven, kan herstel en heerlijkheid reëel ons deel worden. God liefhebben met geheel je wezen, gerechtigheid beoefenen, herstel ondervinden en in vrijheid komen, hangen nauw met elkaar samen. Maleachi verwoordt dat als volgt: *Maar voor u die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen; gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal* (Mal.4:2). De naam des Heren vrezen krijgt gestalte in ons leven indien wij met eerbied en ontzag Jezus Christus als de enige weg voor ons leven aanvaarden en gehoorzamen (Hebr.12:28,29; Joh.14:6a). Deze opstelling leidt tot een dagelijks volgen van Hem. Dat is leven zoals Hij geleefd en gewandeld heeft (1 Joh.2:6). Wie daarin meegaat, bemerkt dat de Geest tot actie komt. Ontwikkeling van geestelijke vrucht is het gevolg. De zon der gerechtheid gaat op. Dat opgaan is de volle ontplooiing en openbaring van die gerechtigheid in het dagelijks leven. Zij neemt als een stralende zon volledig bezit van de gelovige in alle sterkte en duidelijkheid. Dat vormt hem tot een volwassen zoon van God. *De rechtvaardigen zullen stralen als de zon* (Mat.13:43).

Genezing

De gerechtigheid werkt kracht uit. Zij heeft als het ware 'vleugels' die dragen. Zij beelden de draagkracht, doorzettingskracht, herstelkracht en groeikracht uit. De innerlijke mens, de persoonlijkheid, het karakter, het temperament, het hart gaan genezen. De mens komt tot de volmaaktheid. Zelfs het lichaam deelt in deze heilzame ontwikkeling. Het evangelie is immers een gezond woord van de goede God (bv. 2 Tim.1:13). Ongerechtigheid doet de kracht struikelen; gerechtigheid doet leven (Ps.31:11; Rom.6:13). Voor de gemeente van Jezus Christus komt genezing, zowel voor het innerlijk als voor het lichaam, in de eerste plaats voort uit de ontwikkeling van de gerechtigheid in haar leven. *Er komt heerlijkheid, eer en vrede over een ieder die het goede doet* (Rom.2:10).

Uitgaan

Toename van gerechtigheid gaat hand in hand met afname van ongerechtigheid. Wie in volle bewustheid in zijn dagelijks bestaan de *gerechtigheid laat stromen als een immer vloeiende beek* (Am.5:24), wordt minder vatbaar voor de duisternis. Jezus is ook hierin het grote voorbeeld. Van Hem staat in Jesaja 16:5 geschreven dat Hij Zich haastte om gerechtigheid te oefenen. Wanneer de overste der wereld tot Hem kwam, had hij niets aan Hem. Jezus was immuun. Dat had Hij opgebouwd. Hij was vrij en bleef vrij door zijn volhardende wandel in Gods woord en door de uitwerking daarvan in gerechtigheid. Niets en niemand kon zijn verkeren in de gestalte Gods ongedaan maken en de uitvoering van zijn opdracht verhinderen. Hij ging uit in volle vrijheid. Alles was Hem onderworpen. Niets kon Hem knechten. Hij was de Zoon, en niet de slaaf.

De Meester wil ook ons uitleiden, naar buiten voeren. Weg uit de gevangenschap van zonde en leugen. Weg uit de bevangenschap van negativiteit en vrees. Weg uit de beperking door onkunde en beschadiging. Weg uit de dufheid van het vlees en de bekrompenheid van het kleinburgerlijke. Weg uit de mentaliteit en sfeer dezer wereld. Weg uit het religieus babelse. Weg uit de diktatuur van de tradities en gewoonten van het naamloze 'men'.

Als de wind

Jezus omschrijft een ieder die uit de Geest geboren is 'als de wind' (Joh.3:8). Wat een vrijheid, wat een ruimte, wat een beweging. De wind komt wel 'ergens' vandaan en gaat wel 'ergens' heen. Hij heeft een afkomst en een bestemming. Zo heeft de wedergeboren mens een identiteit in Christus ontvangen en een einddoel des geloofs voor ogen. De Geest leidt hem waarheen Hij wil. Daarin werkt Hij het willen en werken van Jezus uit (Joh.16:13). De geestelijke christen is niet in een door religieuze mensen ontworpen keurslijf te passen. Niet in een hokje van een of andere denominatie te plaatsen. Hij is ongrijpbaar voor de altijd in de godsdienst werkende vangarmen van sektarisme, verstarring en veruiterlijking van het geloof. Hij is onstuitbaar in zijn voortschrijdende manifestatie van wat hij geopenbaard krijgt door de Geest. Het is een uiting van christen-zijn die zich niet tot een systeem laat organiseren. De wind is immers ook niet in te pakken. De wind is vrij.

De ***vrijheid*** van de heerlijkheid is een onontbeerlijk en verrukkelijk goed. Zij staat garant voor een onbelemmerd en goddelijk uitwerken van alles wat de Heer door heilige Geest in de zijnen tot stand wil gaan brengen. Broeder en zuster, zoek deze vrijheid. Zoek er samen naar. Vecht er samen voor. Toets haar voortdurend aan het woord Gods en aan Jezus' voorbeeld dat Hij ons naliet. Verdedig haar. Wees er vrijmoedig in. Wees er zuiver in.